

Μηναῖον - ΤΗ Ε' ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς
ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. *Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. *Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. *Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν,
Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος,
πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας
πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν
δαιμόνων, τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε,
ὁ Χριστὸς σε ἡμεῖψατο, πλουσίαις δωρεαῖς·
Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἡ, ἀντι τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου.

**Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ
στερεώσας κατ' ἀρχάς.**

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ἀπὸ παιδὸς τῇ πρὸς Θεόν, ἀγάπῃ
συνειλημμένος, τοὺς ὁμήλικας τῶν
παίδων ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν,
πνευματικῶς ἐρρῶθμιζες, τῶν παιδικῶν
πανσόφως, τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν
εὐδαίμονα πόλιν, Κωνσταντίνου
παραγίνῃ Θεόφρον· καὶ ὡς μέλιττα σοφή,
καὶ μελουργὸς τὰ καίρια τῶν λόγων
συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ἰστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν
σου ὁλκάδα, κυβερνήσας εὐσταλῶς τε καὶ
κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν ποντοπορίαν
ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθης
λιμένας μακάριε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρὸς σου
προήλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν
Μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους,
περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐνέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας
τοῖς πόνοις σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν,
κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, νηστείαις καὶ
δάκρυσιν, προσευχαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνενδότοις
προσεδρεύων Θεῷ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγὸς τῶν ἐν τῷ
ὄρει τοῦ, Ἀθωνος, καὶ τύπος καὶ χαρακτήρ,
ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας,
τὰ ἐκεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγωγή.

Δόξα.

Ἠδύς, εὐθύς καὶ χρηστός, ἐπιεικὴς τε
καὶ μέτριος, εὐπρόσιτος προσηνής, ἐλεήμων
πέφυκας, συμπαθὴς καὶ εὐσπλαγχνος,

ίλαρὸς τοῖς τρόποις, χριστομίμητος τοῖς
ἤθεσι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νέος καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανείς
κατεσκεύασας, οἷά περ ἄλλην σκηνήν,
μάνδραν Πανσεβάσμιε, ἦν καὶ
ὑπερῆξησας, πόνοις καὶ ἰδρῶσι, καὶ ἀνέθου
τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὕμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν,
Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος,
πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας
πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν
δαιμόνων, τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε,
ὁ Χριστὸς σε ἡμεῖψατο, πλουσίαις δωρεαῖς·
Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν
ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἁμαρτωλῶν
δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς
ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα
ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

Τοῦ Ὁσίου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς 149.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Γα 5:22-26; 6:1-2

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός
ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία,
χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης,
ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι
νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα
ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς
ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι
καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι,
ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις
φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ
ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ
πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν
πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτὸν,
μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη
βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν
νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 111.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Ὁσίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ματ ια' 27 - 30

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·
Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου·
καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ
πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει
εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ υἱὸς
ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ
κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ
ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου
ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτος
εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε
ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς
μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν
ἐστιν.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλουϊά.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, οὗ καὶ τὴν
μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Νηστεία.

Εἶναι Τετάρτη ἢ Παρασκευή.